

Aturem el cop d'estat, defensem la pública!

Avui és 23 de febrer, avui fa 31 anys, el 23 de febrer de 1981, un grup de guàrdies civils i militars espanyols van intentar fer un cop d'estat. Al crit de "*todo el mundo al suelo*" i amb una ràfega de bales, assaltaven el congrés espanyol i intentaven derrocar el govern del moment. Alguns diuen que això és un capítol passat de la història recent de l'estat espanyol, però els cops d'estat són més vius que mai i la destrucció de la democràcia és encara més viva que abans.

Ara, els cops d'estat no els orquestren militars amb medalles i vestits de camuflatge. Ara són més polits, més presumits i fatxendes, ara els cops d'estat els dirigeixen i ordenen personatges vestits de vint-i-un botons, amb americana i corbata. Des dels seus despatxos manen quin estat s'ha d'enfonsar i quina població sotmetre a la misèria. Podem veure com Grècia o Itàlia són governades per personatges escollits a dit per grans corporacions financeres, com aquestes mateixes entitats financeres empenyen cap a l'abisme el conjunt de la població d'Europa.

I a casa nostra? A casa nostra, el cop d'estat s'ha fet amb *il·lusió*! S'ha constituït el *govern dels millors*, un govern que des del minut zero ha entregat tot el poder a l'1% que fa i desfà segons els seus interessos. I així tenim el país, així tenim tots els serveis públics, desmuntats, arruïnats, enfonsats, en situació paupèrrima...

I la universitat pública? La universitat també ha patit un gran cop d'estat. Un cop d'estat que té la complicitat d'aquells que diuen representar-la i defensar-la. Sí, aquells, que amb la LOU van concentrar més poder, per fer i desfer segons el seu interès. Aquests són els rectors! Rectors que no dubten en explotar el professorat al màxim, en vulnerar les lleis (i per això reben sentències en contra!), en amenaçar i estomacar als estudiants que gosen alçar la veu, en acomiadar sense miraments a treballadors perquè són *prescindibles*..., mentre mantenen a càrrecs de confiança amb sous de més de 100.000 euros anuals, regalen càtedres i poder d'influència a grans empreses...

Però en el cop d'estat a la universitat també hi han participat els diferents consellers. No podem oblidar el paper jugat pel senyor Huguet, que va aplanar -a cops de porra- el terreny a l'actual conseller Mas-Colell; ni el paper submís de la senyora Palmada en el lloc que ara ocupa el senyoret Antoni (mentider) Castellà. Tots ells participen de l'estratègia per entregar la universitat pública als interessos privats (i privatus).

Sabem que els cops d'estat tenen moltes formes, ells ara utilitzen la nova forma, més subtil i elegant, però sempre els queda tornar a les antigues tenebres. El 23 de febrer del 81 van treure l'exèrcit amb Milans del Bosch i ara treuen la policia amb Moreno Piquer pels carrers de València. Però, com ja hem demostrat, no tenim por! No tenim por, perquè lluitem per un futur digne i just!

Però hi ha una cosa que no saben. No saben com de tossuts som. No saben que la tossuderia d'aquells que defensem una universitat pública i de qualitat no té límits. És infinita, no s'acaba mai. Cada cop que vulguin aprovar un pla d'acomiadaments i retallades massives, ens trobaran davant seu. Cada cop que un rector, degà o secretari d'universitats vulgui acomiadar un professor, un treballador del PAS o apujar una taxa a l'estudiant s'haurà d'enfrontar amb nosaltres.

Nosaltres no oblidem, ni perdonem! Nosaltres som els professors, som els estudiants, som els treballadors, som els investigadors que dia a dia fem avançar la universitat, fem avançar la universitat de totes i per a totes!

#aturemelcop

Plataforma Unitària en Defensa de la Universitat Pública

Barcelona, 23 de febrer de 2012